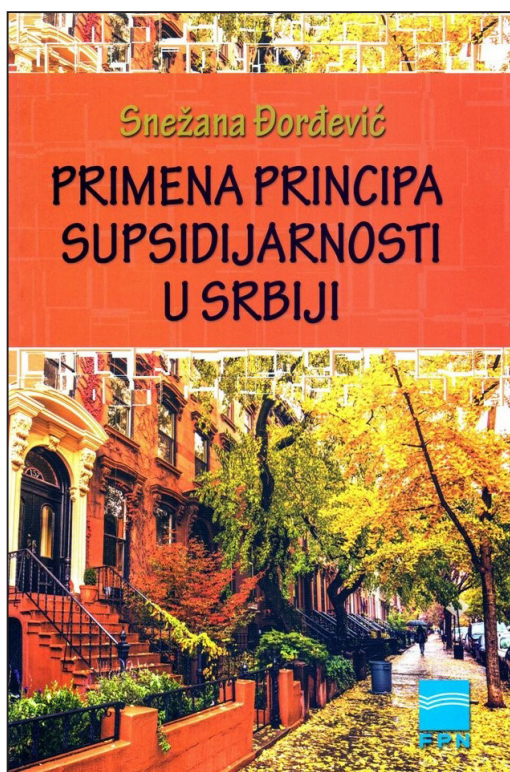

**ПРИКАЗ КЊИГЕ: Снежана Ђорђевић,
ПРИМЕНА ПРИНЦИПА СУПСИДИЈАРНОСТИ
У СРБИЈИ, Београд, 2017.**

УДК 35.071.6(497.11)(049.3)

DOI: <https://doi.org/10.22182/ajp.922018.6>

Маја Павловић, дипл. политиколог
Факултет политичких наука

Европска повеља о локалној самоуправи, мултилатерални документ који представља својеврсну референтну тачку за успостављање стандарда на пољу локалне самоуправе у европском простору, ратификован је од стране Републике Србије тек 2007. године, иако је реч о документу који постоји већ преко тридесет година.

Један од кључних принципа који је уграђен у Европску повељу о локалној самоуправи јесте принцип супсидијарности. Реч је о принципу на коме се базира парадигма управљања на више нивоа којом је у великој мери обојен политички систем Европске уније. На овом принципу се заснива расподела послова између различитих нивоа власти и државе, а у смислу спуштања послова на оне нивое који су што ближи грађанима. Србија се приликом ратификовања ове повеље није обавезала на поштовање принципа супсидијарности, а професорка Снежана Ђорђевић кроз ову студију покушава да, као што и сам назив књиге сугерише, укаже на то да ли се и у којој мери принцип супсидијарности примењује у Србији.

Концептуално, књига је састављена из две целине. У првом делу, ауторка објашњава сам појам супсидијарности и указује на његов значај као и могућности примене, уз посебан осврт на постојеће стање у Европској унији и у Србији.

Други део књиге се тиче анализе могућности за примену супсидијарности у разним областима јавних политика у Србији. Ауторкина анализа обухвата неколицину најважнијих области, које у себи додатно садрже већи број послова и надлежности које су изделене између различитих нивоа власти. Те области су: безбедност, полиција, цивилна и противпожарна заштита; евиденција, инспекција и статистика; здравство, образовање и социјална заштита; урбано планирање и становање; заштита животне средине, комуналне услуге и заштита потрошача; спорт, култура и разнонада; транспорт; привреда и економске услуге уз посебан осврт на локални буџет, плате службеника и цене локалних јавних услуга. Свако поглавље у овом делу књиге бави се, анализом постојећег стања у Србији (у датој области) и АП Војводини, уз посебан осврт на могућности које настају из примене принципа супсидијаритета. Посебно је занимљиво то што се ауторка на крају сваког поглавља у којем су свеобухватно и исцрпно анализирани могућности за примену принципа супсидијарности, осврнула и на компаративна искуства у тим областима у развијеним државама (претежно у Шведској).

Поред ова два дела, ауторка је у књигу укључила и посебан додаток у коме су изнети закључци и препоруке са конференције под називом „Могућност примене начела супсидијарности у Србији” која је организована и одржана 2013. године под покровитељством тадашњег Министарства регионалног развоја и локалне самоуправе. Осим тога, у додатку је заступљена изузетно прегледна и корисна табела поделе надлежности између државе, Покрајине и локалних самоуправа у Републици Србији. Ова табела је из-

рађена по посебној методологији која је утврђена у студији Савета Европе, а на њој је у оквиру истраживачког тима посебно радио професор Дејан Миленковић.

Ова студија представља изузетан допринос научној литератури која се тиче локалне самоуправе и европеизације српског управног простора, јер су кроз њу идентификовани реформски домети, смисленост постојеће расподеле надлежности, најбитнији проблеми, али и ограничења којима се кочи реформа, кроз призму широког спектра јавних политика и поља надлежности. Ауторка указује на неопходност превазилажења постојећег начина управљања у Србији, који је поприлично архаичан и кога се већина развијених држава одрекла још пре готово три деценије. Она то чини, тако што прецизно показује где су стале реформе у свакој од секторских политика, као и које од надлежности у складу са тиме треба децентрализовати и које функционалне, административне и финансијске капацитете је пожељно подизати. Самим тим, ова студија може послужити као неисцрпан извор података и идеја за сваког појединца који има намеру да изучава или се већ бави изучавањем ове проблематике.